

باناہ پرودگار بی نہایت زیبا

لباس گوتیک

گردآوری: فرزانه دلشادی، زهره ذاکری، صدیقه فرخی

استاد راهنما: جناب آقای محمد سلامت بخش

تنظیم شده به سال ۱۳۹۱- نیمسال اول- ترم یک

دانشگاه چرم تهران

تقديم به :

هر آنکه مشتاق است هنر اعصار مختلف را بدون قضاوت و غرض بشناسد و به
مردماني که آنرا پديد آورده اند به ديده احترام بنگرد.

سپاسگذاری:

سپاس، سپاسگذاریم از آنانیکه چون نیرویی جان بخش انرژی به وجودمان تزریق کرده و می کنند و با ایمان و اعتمادی که از خود بروز می دهند یاریمان می نمایند که همواره سعی و پر تلاطم باشیم. سپاسگذاریم از مایه ی حیات و هویتمان و از خانواده های مهربان و حمایتگرمان و نیز از استاد ارجمندمان جناب آقای سلامت بخش .

فهرست مطالب:

مقدمه ۷

پیشگفتار ۸

فصل ۱ (گوتیک قرون وسطی) ۱۰

کلیات ۱۱

اجزای لباس مردمان گوتیک

• بلیاد ۱۱

• پالیوم ۱۲

• سورکت ۱۳

• کت هاردی ۱۴

• رب ۱۵

• پورپون یا ژوستاکور ۱۵

• هوپ لند ۱۶

• پلیس ۱۷

• جوراب شلواری ۱۸

• چینز ۱۹

• خرقه ۲۰

• چاپرن ۲۰

موی سر زنان و مردان ۲۱

سربند ۲۴

۲۴.....	• کورشف یا ویمپل
۲۵.....	• هنین
۲۵.....	کفش
۲۶.....	• کراکو
۲۶.....	• پولینز
۲۶.....	• چاپین
۲۷.....	انواع دیگر پوشش دوره گوتیک
۲۸.....	فصل ۲ (گوتیک عصر حاضر)
۲۹.....	گوتیک نوین
۳۱.....	• مدل های مشهور
۳۳.....	فهرست تصاویر
۳۷.....	ضمائم
۳۸.....	منابع

مقدمه:

مجموعه حاضر تلاشی برای معرفی شاخه ای از هنر در قرون وسطای اروپاست. هنری که منتسب به قومی وحشی است، ولی دیدگاهی ماورایی و آسمانی دارد. سرشار از نرمی، انعطاف و انحناست و برای هدایت جنبه های زندگی در جهت خداوند، به نام **هنر گوتیک**. به نظر میرسد علی رغم اینکه گفته می شود هنر گوتیک دیدی منفی و رویکردی تیره بر پایه وحشت دارد، اما تمام زیبایی هنر گوتیک را در چین و شکن لباسهای مردمان آن دوره و رنگهای زنده ای که علاقه مند به استفاده از آن بودند؛ (چون قرمز براق یا طلایی) میتوان دید.

استفاده از لباسهای بلند با برشهای عمودی و تزیین آنها با انواع جواهرات زیبا را شاید بتوان در مشابهت با هنر معماری این دوره که بسیار شاخص و با شکوه است و نمود بارز آن در بناهای بلند و کلیساها و شیشه های بلند و رنگی آنها که تمامی اشاره به آسمان دارند و گویی از زمین جدا شده اند، قرار دارد.

پیش گفتار:

واژه گوتیک صفتی است که به شکل ضمنی به انتساب و یا تعلق چیزی به قوم گوت اشاره می کند. گوتها قومی ژرمن بودند که به تدریج از شمال اروپا (فرانسه) به سمت شرق و جنوب مهاجرت کردند و در نخستین سالهای میلادی در ساحل جنوبی دریای بالتیک (در شرق رود ویستول) سکونت گزیدند.

گوتیک در نیمه دوم قرن دوازدهم میلادی پا گرفت و تا نیمه قرن پانزدهم میلادی ادامه یافت. دوره گوتیک در فرهنگ جهان، دوران استیلای مذهب و بالاخص کلیسا، بر جوامع بود. نوع ارتباط در آن دوران به صورت عمودی تعریف شده است؛ بدین معنا که تمام ابعاد جنبه های زندگی در جهت خداوند و برای خداوند بوده است.

دوره گوتیک با ظهور امانیسم پایان یافت. هنر گوتیک در میان دو دوره ی رمانسک و رنسانس واقع شده است و تا قبل از دوره مدرن، گوتیک به عنوان یک صفت منفی به کار میرفت. فلاریته از آن به عنوان هنر فلاکت زده یاد کرده است.

سبک گوتیک عمدتاً بر اساس آثار معماری تشخیص می یابد، به ویژه با استفاده از قوسهای نوک تیز، پشت بندهای اوج کشیده، تزیینات شبکه ای بسیارزیبا و ظریف. علاوه بر معماری، گوتیک در ادبیات، نقاشی و پیکره تراشی نیز گسترده بوده است. آثار بسیار زیبا و قابل توجهی از این دوره برجای مانده که قابل بررسی می باشد.

سیر تحول سبک گوتیک را به سه مرحله تقسیم می کنند؛ مرحله نخست «گوتیک ابتدایی» است که طی آن سبک گوتیک به تدریج ماهیتی مستقل از سبک رمانسک می یابد و هویت متمایزی کسب می کند. این

مرحله نیمه دوم سده دوازدهم را در برمیگیرد، که این سبک ویژگیها و خصوصیت بارز و برجسته خود را می یابد.

توجه به طبیعت و بازنمایی آنها با دقت و وسواس زیاد، ویژگی دیگر هنر گوتیک است، که آن را از سبک پیشین متمایز می سازد. هنرمند گوتیک با وفاداری به ظواهر واقعی، از نماد پردازی و ریز پردازی سبک رمانسک پرهیز می کند. در مجموع سبک گوتیک حالت عارفانه ای داشت و تفکر هنرمندان لطیف تر گردید. ما در دوران گوتیک با هنری طبیعت گرایانه روبرو می شویم و یک بازگشت به طبیعت گرایی را می بینیم.

فصل ۱

گوتیک قرون وسطی

کلیات:

عده ای از تاریخ نویسان دوران شکوفایی هنر گوتیک را از سده دهم تا پانزدهم میلادی می دانند . در اواخر دوره ی امپراطوری رم پوشاک مردمان همچنان به سبک رومیان بود که با تعلیمات دین مسیح گرایش به پوشاندن هر چه بیشتر اندام، افزایش یافت و به مرور تغییراتی چشمگیر در پوشاک مردمان به وجود آمد.

اجزای لباس مردمان گوتیک:

بلیاد:^۱ تونیکی آستین بلند که نوع زنانه آن تا روی پا و مردانه آن تا بالای زانو می رسید، که بعدها بلندتر و تا قوزک پای ایشان آمد. البته بلیاد مردانه باز هم کوتاه شد به طوریکه در قرن سیزدهم به سر زانو و بعد از آن کوتاه تر شد و تنها اندکی پایین تر از کمر را پوشاند.

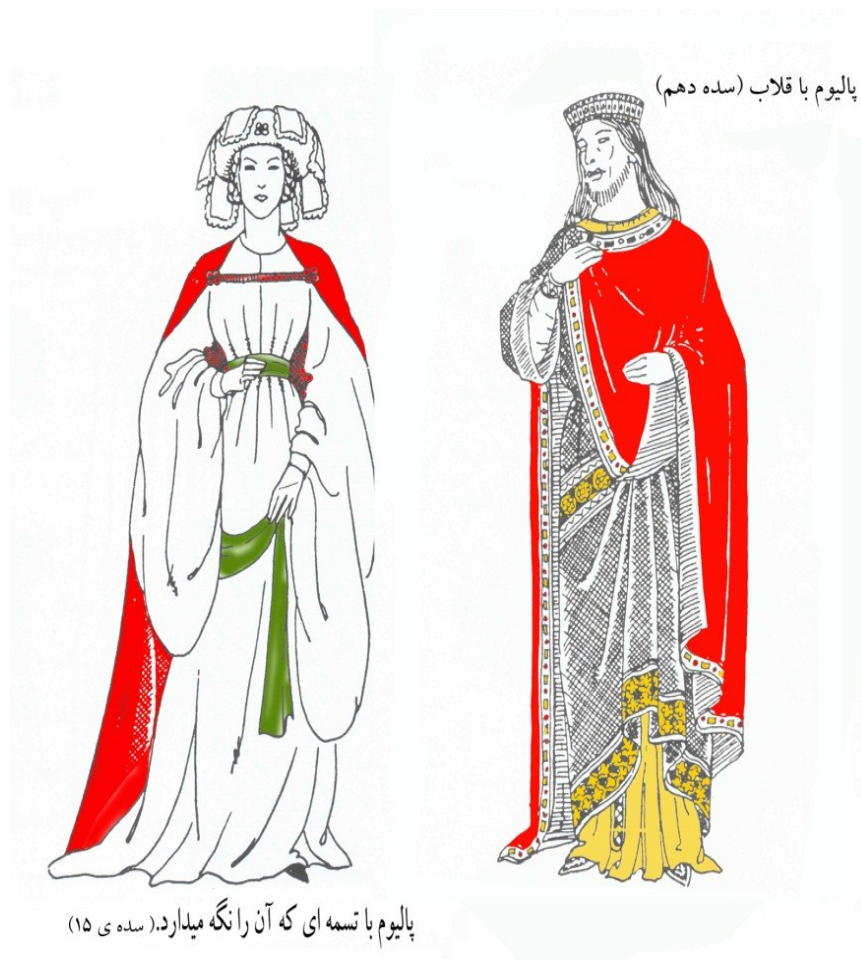
بلیاد یا پیراهن بلند با کمربند چرمین (سده ی ۱۲)

بلیاد برودری دوزی شده با کفش و کمربند چرمین

تصویر^۱

¹Bliaud

پالیوم:^۲ پوشش دیگری که روی بلیاد می پوشیدند و به شکل ردایی بوده که از شانه ها به جلو آمده با قلاب یا سنجاق سینه بزرگ بسته می شد.

تصویر ۲

² Pallium

سورکت:^۳ پوششی برگرفته از لباس شوالیه ها که روی زره خود می پوشیدند. سورکت قسمتهای جلو و پشت بدن را تا زانو می پوشاند و در پهلوها به هم می رسید. سوراخی در قسمت گردن داشت که سر از آن رد می شد. نوع زنانه آن بدون آستین و با حلقه آستین بسیار گشاد که روی بلیاد پوشیده و با دکمه هایی که روی شانه داشت، بسته می شد.

تصویر ۳

³ Surcoat

کت هاردی:^۴ در سده ی چهاردهم سورکت زنان باز شد و پیراهن چسبانی زیر آن پوشیده شد، این پیراهن کت هاردی نام داشت. که از جلو گردن تا پایین کمر با بند و مادگی یا دگمه بسته می شد و دارای آستینهای بلند و چسبان بود و یک ردیف دگمه از آرنج تا نزدیک انگشت کوچک، روی آن دوخته میشد و کمر بندی کمی پایین تر از خط کمر روی آن می بستند.

کت هاردی مردان نیز تونیک چسبانی بود با دگمه هایی در جلو، آستینهایی بلند و دگمه دار و کمربندی پایین تر از خط کمر.

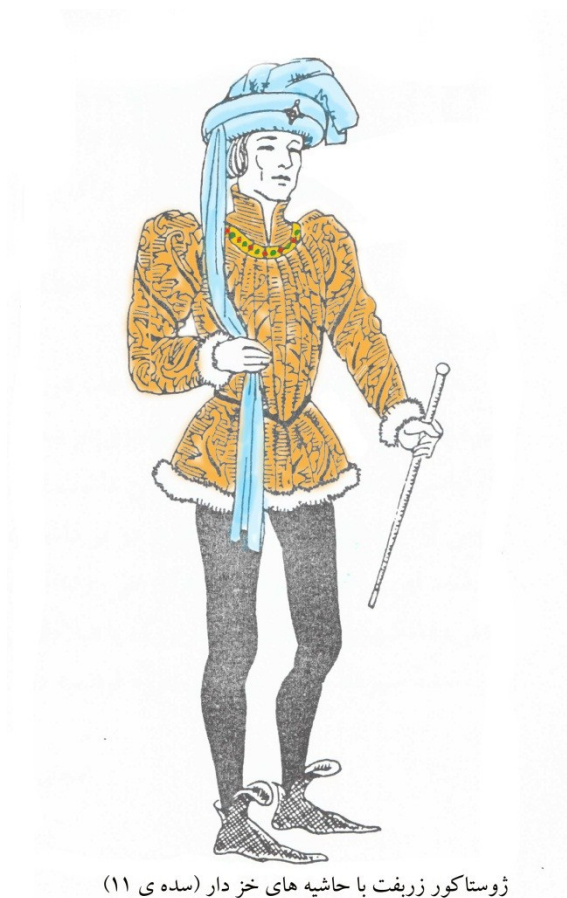

تصویر ۴

⁴Hardie coat

رب:^۵ در سده ی پانزدهم با از بین رفتن سورکت، زنان پیراهنی ساده با بالاتنه ای چسبان، دامنی چین دار و آستینهایی چسبان پوشیدند که رب نام داشت.

پورپون یا ژوستاکور:^۶ پوشش مردان که جایگزین سورکت شد. کتی آستین دار یا بدون آستین که با آستری پنبه دوزی شده که در جلو یا پشت با بند و مادگی بسته می شد.

ژوستاکور زربفت با حاشیه های خز دار (سده ی ۱۱)

تصویر ۵

^۵La Robe

^۶Pourpoint and Justaucorps

هوپ لند:^۷ شل بزرگی که زنان می پوشیدند، نوع زمستانی آن آستری از خز داشت؛ و ردای مردانه ای بلند، فراخ و یقه دار با آستینهای گشاد با کمر بندی چرمی یا جواهر نشان.

هوپلند با کفش و کمر بند چرمین (سده ی ۱۴)

تصویر^۶

⁷ Houppeland

پلیس: پوششی نوین برای بانوان در سده ی دوازدهم. کت گشادی بود تا زانو که در جلو کمر با دگمه ای بسته می شد و آستینهایی فراخ داشت.

پلیس مخمل با حاشیه هایی از پوست سمور (سده ی ۱۵)

تصویر ۷

جوراب شلواری: مختص مردان بوده که در بالا با کمر بند، و از زانو به پایین با بند جوراب، ضربدري بسته

می شد. جوراب شلواری معمولاً از پارچه کج راه به رنگ قرمز طلایی بوده که با بند جوراب

جواهر نشان یا ساده بسته می شده است.

جوراب شلواری با بند جوراب ضربدري (سده ی ۱۰)

تصویر ۸

چینز:^۸ زیر پیراهنی بود از ابریشم، کتان یا پشم و قابل شستشو، که در جلوی گردن و مچ دست با دگمه بسته می شد، دور گردن و مچ آن دارای برودری دوزیهای زیبایی بود. این پوشش رفته رفته به صورت زیر پوش واقعی در آمد که روی آن بلیاد را می پوشیدند.

تصویر ۹

^۸Chains

خرقه: مردو زن خرقه ای فراخ ولی زیبا و مجلل داشتند که نوع مردانه آن درزی در جلو یا پشت داشت و از سر پوشیده می شد. نوع زنانه خرقه دارای دنباله ای طویل در پشت دامن بود..

خرقه مردانه با پارچه زربفت (سده ی ۱۴)

تصویر ۱۰

چاپرن:^۹ مردان باشلقی بر سر می گذاشتند که «چاپرن» نام داشت. چاپرن دنباله ای بلند داشت که آن را در پشت سر رها می کردند و یا چون شال به دور گردن و حتی بازو میپیچیدند و این دنباله طویل «لیوی

^۹Chaperon

پایپ^{۱۰} نام داشت. لیوی پایپ مردان بلند پایه بلند و مردم عادی کوتاه بود. بعدها عمامه ای به نام «راندلت»^{۱۱} روی باشلق قرار گرفت که لیوی پایپ به دور آن پیچیده می شد.

تصویر ۱۱

موی سر زنان و مردان:

تا سده ی دهم مردان موی خود را تا سر شانه بلند می کردند و ریششان را نمی تراشیدند، ولی پس از این دوره پشت موی سر و ریششان را کاملاً تراشیده و در جلوی پیشانی چتر زلف می گذاشتند.

زنان موی سر را از وسط باز می کردند و در دو طرف گیسو می بافتند، گاهی برای بلندتر نشان دادن گیسو موی مصنوعی به آن می آویختند. در سده ی دوازدهم موی زنان بلند و موج آرایش می شد و رنگ بور

¹⁰Livipipe

¹¹Roundlet

طرفداران بسیار داشت به طوریکه زنان به موی خود مواد روشن کننده میزدند و برای ساعات طولانی در پشت بامهای منازلشان در معرض نور خورشید قرا می گرفتند تا موهایشان روشن شود.

تصویر ۱۲

مردان موی خود را نسبتاً بلند نگاه می داشتند و چتر زلف خود را مجعد می ساختند. در حدود سال ۱۲۰۰ زنان موی خود را در بالای سر جمع کردند، آنها از چانه بند و ویمپل^{۱۲} که هر دو از کتان لطیف تهیه شده بود استفاده می نمودند.

¹² Wimple

در سده ی سیزدهم مردان موی خود را بلند کرده و پایین آن را پیچ و تاب می دادند در حالیکه موی زنان صاف و بلند بود.

تصویر ۱۳

در قرن پانزدهم موی مردان نسبتاً "کوتاه و یا کاملاً" کوتاه شبیه به موی کشیشان شد. در این نوع آرایش، موی پشت گردن کاملاً تراشیده می شد و بقیه موها را یک دست و یک قد قیچی می کردند. زنان موهایشان را به صورت دو گیسو می بافتند و روی گوشها می پیچیدند. بعدها که ویمپل جای خود را به سر بندهایی از تور طلایی با دانه هایی از جواهر داد، آن مقدار موی کوتاهی که از پشت سر و از پایین سربند بیرون می ماند، کاملاً تراشیده می شد. در این دوران ابروها را نیز می تراشیدند و گونه هایشان را سرخاب می مالیدند.

سربند و کلاه:

استفاده از سربند و کلاه در بین مردان و زنان گوتیک بسیار رواج داشت. از انواع سرپوش مردان میتوان به باشلق اشاره کرد، که کلاهی مخروطی مزین به پر که راندلت را روی آن بر سر می گذاشتند. کلاه

کیسه ای، عمامه ی چاپرن (عرق چین)، کلاه کوچک، کلاه نمدی ، کلاه کله قندی و... از دیگر سرپوشهایی بود که مردان گوتیک استفاده می کردند.

از سربندهای مورد استفاده زنان این دوران هدریل، سربند مشبک، ویمپل، هنین، عمامه توپر، کلاه بی لبه با توری و... می باشند. نکته اینکه زنان و مردان اگر می خواستند تاجی برسر بگذارند، تاج را روی سربندی که برسر داشتند قرار می دادند.

کورشف یا ویمپل: پوشش سر زنان درقرون وسطی بوده، پارچه ای مستطیل شکل یا نیم دایره ای که روی سر می انداختند، و تا شانه ها یا پایین تر از آن را می پوشاند. (کورشف فرانسوی و ویمپل کلمه ای انگلیسی است). و نیز استفاده از تور سر برای حضور در کلیسا رواج داشت.

کورشف یا ویمپل با گردن پوش سفید (سده ی ۱۳)

تصویر ۱۴

هنین:^{۱۳} کلاه‌های بود بلند و مخروطی شکل. در اواخر قرن ۱۴ از ایتالیا به فرانسه برده شد و تا یک سده بعد باب روز بود و به اندازه‌های مختلف و اشکال گوناگون و حتی غیر معمول و نا معقول پیدا شد. «اسکافیون»^{۱۴} نوع بسیار زشتی از این کلاه بود که در انگلستان عرضه شد و کلگی آن دو شاخه بود.

تصویر ۱۵

کفش:

پاپوش مردمان نرم با پنجه‌ای تیز بود و گاهی از کفشهای چوبی و سخت تر نیز برای محافظت از پاپوشهای ظریف و زیبایشان استفاده می کردند. کفشها در سده ی یازدهم تا چهاردهم از مخمل یا چرم ساخته و با دگمه‌های جواهرنشان یا قلاب بسته می شد، و با برودری دوزی و نوارهای طلایی جواهر نشان تزیین می گردید.

¹³Henin

¹⁴Escoffion

کراکو: در سده ی چهاردهم کفشهای نرم که ساده یا برودری دوزی شده بود، بسیار طویل و توپر شد این کفشهای پنجه دراز کراکو نام داشت. گاهی اوقات درازای نوک کفشها به قدری بود که نوک آن را توسط زنجیری نازک به قوزک پا یا زانو وصل می کردند. طول پنجه ی کفش اشراف می توانست تا شصت سانتیمتر، نجبا تا سی سانتینتر، و مردان عادی تا پانزده سانتیمتر برسد. در سال ۱۴۶۳ قانونی گذارده شد که اجازه نمی داد مردان کفشهایی به پا کنند که بیش از پنج سانتیمتر از نوک پنجه هایشان فراتر رود.

پولینز:^{۱۵} نوعی دیگر از پای افزار نرم و نوک تیز مردمان این دوره بود. این کفشها را هنرمندانه، از مخمل بنفش یا قرمز مایل به نارنجی و طلایی می دوختند. بعدها چرم نرم نیز در ساخت کفش مورد استفاده قرار گرفت.

چاپین:^{۱۶} یک کفش چوبی بود که در ونیز رواج داشت و از ترکیه آمده بود. قطر پاشنه ی کفش زیاد و روی آن نقاشی و کنده کاری می شد.

تصویر ۱۶

¹⁵ Poulaines

¹⁶ Chapine

انواع دیگر پوشش دوره گوتیک:

دستکش چرمی برودری دوزی شده و آغشته به عطر، دستمال دست تهیه شده از پارچه های بسیار ظریف و زیبا، بادبزندهای دستی از پرهای طاووس و طوطی و شترمرغ با دسته ای از عاج یا طلای جواهر نشان، کمربندهای جواهر نشان و رشته های متعددی زنجیر کمر و آئینه های کوچک که محفظه ای از ابریشم و عاج داشت، از دیگر وسایلی بود که به عنوان پوشش و زینت برای زنان و مردان گوتیک مورد استفاده قرار میگرفت .

تصویر ۱۷

اواخر سده ی چهاردهم استفاده از علائم و نشانهای خانوادگی در لباسهای خصوصا اشراف و درباریان نیز رایج شد. همچنین استفاده از لباسهای چند رنگ باب شد ابتدا این لباس مختص مردان بود و پس از چندی زنان به تبعیت از مردان به پوشیدن این نوع لباس رو آوردند. لباس به دو یا چهار قسمت تقسیم شد و هر قسمت، رنگی

متفاوت داشت به طوریکه حتی دو لنگه جوراب نیز هم رنگ نبود. هم چنین پوشاک زنان در اوایل سده ی چهاردهم دچار تغییر مهم دیگری شد. زیرا کمرست که در یونان باستان پوشیده میشد بار دیگر عرضه شد و این نیز به نوبه ی خود استفاده از کمرست تنگ و رژیم غذایی برای داشتن اندامی باریک و موزون را به دنبال داشت.

فصل ۲

گوتیک عصر حاضر

گوتیک نوین:

اوج شکوفایی هنر گوتیک در قرن پانزدهم میلادی بود که با پدیدار شدن رنسانس کم کم رو به افول گذاشت، اما امروزه گوتیک باز هم مورد توجه مردمان قرار گرفته و به نوعی می توان گفت که با عنوان گوتیک نوین رخ می نماید. درگوتیک امروزی سبک پوشش دستخوش تغییراتی گشته، به این شکل که تاریکی ناخوشایند و گاهی اوقات بدن نمایی از ویژگیهای سبک جدید گوتیک گشته است.

سبک گوتیک شامل رنگ کردن مو به رنگ سیاه، موجدار کردن مو، لبهای سیاه و لباسهای سیاه است. در طراحی این سبک از ویژگیهای سبک پانک، ویکتوریایی و الیزابتی بهره گرفته شده است.

دختری با ظاهر گوتیک تصویر ۱۸

سنیترا ویلسون اعتقاد دارد که ریشه های سبک معاصر گوت را باید در فرهنگ عزا داری عصر ویکتوریا جستجو کرد. و والری استیل نیز از متخصصین شناخت این سبک می باشد. مد گوتیک را می توان با لباسهای

کاملاً سیاه، و یا سبک مو و آرایش منحصر به فرد آن شناخت. سایمون رینولدز راههای شناسایی این سبک را به شرح زیر بیان می کند:

زن و مردی با پوشش گوتیک تصویر ۱۹

رنگ پریدگی شدید، موهای مشکی، لباسهایی به سبک سالهای ۱۷۹۵ تا ۱۸۲۰، کلاه سیلندری، پوشاک چرمی، گردنبند قلاده ای، جواهرات جادویی یا ترسناک (گوشواره ی استخوانی، مهره، ستاره ی پنج پرو جمجمه که معمولاً از نقره ساخته می شود).

رینولدز همچنین در یادداشتهایش به جورابهایی مخصوص، چکمه های چرمی سیاه یا سفید، و آرایش چشم اشاره کرده است.

تدپوله موس نیز مد گوتیک را به این صورت تشریح کرده است:

استفاده ی زیاد از مخمل سیاه، پارچه ی توری، سینه بندهای توری محکم، دستکش، جواهرات نقره ای با مضامین مذهبی یا ماورایی.

مدلهای مشهور:

از مدلهای معروف این سبک به ثدابارا، مرزیدورا، بلالاگوس، بتی پیچ و... می توان اشاره کرد.

ثدا بارا- از مشاهیر گوتیک تصویر ۲۰

از جمله فعالیتهایی که امروزه در زمینه ی گوتیک نوین انجام شده، می توان به ذکر دو نمونه ی زیر بسنده کرد:

۱- **الکساندر مک کوئین:** یکی از طراحان مطرح مد که در زمینه ی مدل گوتیک بانوان فعالیت داشته است. او یک طراح مد بریتانیایی بوده که برخی از معروفترین چهره های هنری جهان از جمله سارا جسیکا پارکر، ریحانا و لیدی گاگا، از مشتریان طرحهای غیر معمول او محسوب می شدند. مک کوئین با استفاده از عوامل تازه و حتی شوک آور در مد، کارهای تازه و غیر قابل پیش بینی و گاه حتی جنجال برانگیزی را ارائه میدهد تا حدی که در جوامع مختلف مد به او لقب «پسر خبیث مد» داده شده بود. متأسفانه جسد الکساندر

چهل ساله در ۱۱ فوریه سال ۲۰۱۰ در اوج شهرت در منزل مسکونی اش پیدا شد و دلیل مرگ او خودکشی اعلام شد.

۲- **مجله ی زیبایی گوتیک:** که نام یک مجله ی آمریکایی با سردبیری استیو لیدی است که در پاییز سال ۲۰۰۰ میلادی پس از موفقیت‌هایی که همان گروه در اینترنت داشت تاسیس شد.

مجله ی زیبایی گوتیک بسیاری از جنبه های فرهنگ زیرزمینی از جمله مد، موسیقی و دیگر اشکال سرگرمی را پوشش می دهد. همچنین این مجله مصاحبه هایی با طرفداران گوت و موسیقی دانان گوت پسند مانند آلیس کوپر، دیامندا گلاس، کی ام اف دی ام، راسپوتینا و پیترو موفی ترتیب می دهد. علاوه بر آن مجله ی زیبایی گوتیک مصاحبه با طراحان مطرح مد گوتیک، چاپ عکسهایی از مدل های گوتیک را در دستور کار خود دارد. در حال حاضر دفتر اصلی این مجله در پورتلند، ایالت اورگان واقع شده است.

مدل گوتیک، بانو آمارانث
تصویر ۲۲

ویونا للگمز-عکاس بلژیکی در پوشش گوتیک
تصویر ۲۱

فهرست تصاویر:

• تصویر ۱

بلیاد برودری دوزی شده با کفش و کمر بند چرمین..... ۱۱

بلیاد یا پیراهن بلند با کمر بند چرمین (سده ی ۱۲)..... ۱۱

• تصویر ۲

پالیوم با قلاب (سده ی دهم)..... ۱۲

پالیوم با تسمه ای که آن را نگه میدارد (سده ی ۱۵)..... ۱۲

• تصویر ۳

سورکت مردانه (سده ی دوازدهم)..... ۱۳

سورکت با علائم و نشانه های خانوادگی (اوایل سده ی ۱۵)..... ۱۳

• تصویر ۴

کت هاردی نقش دار روی پیراهن (سده ی ۱۴)..... ۱۴

کت هاردی با ژاکت دکمه دار با حاشیه ی کنگره دار و پوست قاقم بر روی آستین..... ۱۴

• تصویر ۵

ژوستاکور زربفت با حاشیه های خز دار (سده ی ۱۱)..... ۱۵

• تصویر ۶

هوپلند با کفش و کمر بند چرمین (سده ی ۱۴)..... ۱۶

• تصویر ۷

پلیس مخمل با حاشیه هایی از پوست سمور (سده ی ۱۵)..... ۱۷

• تصویر ۸

جوراب شلواری با بند جوراب ضربدری (سده ی ۱۰)..... ۱۸

• تصویر ۹

چینز قرمز با کمر بند (سده ی ۹)..... ۱۹

چینز و عرق چین (سده ی ۱۳)..... ۱۹

• تصویر ۱۰

خرقه مردانه با پارچه زربفت (سده ی ۱۴)..... ۲۰

• تصویر ۱۱

راندلت همراه با چاپرن (سده ی ۱۵)..... ۲۱

• تصویر ۱۲

چانه بند (سده ی ۱۲)..... ۲۲

سر بند به شکل عمامه همراه با پر و سنگهای قیمتی (سده ی ۱۵)..... ۲۲

کلاه کوچک و چانه بند و تاج زرین (سده ی ۱۲)..... ۲۲

هنین و گردن پوش (سده ی ۱۵)..... ۲۲

کیسه از توری و از نخهای طلایی و مروارید (سده ی ۱۲)..... ۲۲

عمامه مزین به جواهر و نوارهای طلایی (سده ی ۱۵)..... ۲۲

• تصویر ۱۳

کلاه نمدی با پر (سده ی ۱۵)..... ۲۳

کلاه مخروطی شکل روی باشلق بر سر گذاشته می شد (سده ی ۱۴)..... ۲۳

راندلت و چاپرن (سده ی ۱۵)..... ۲۳

آرایش سر مردان (سده ی ۱۵)..... ۲۲۳

کلاه مخمل (سده ی ۱۵)..... ۲۳

• تصویر ۱۴

کورشف یا ویمپل با گردن پوش سفید (سده ی ۱۳)..... ۲۴

• تصویر ۱۵

هنین با آستر سفید لبه مخمل سیاه (سده ی ۱۵)..... ۲۵

هنین دو رنگ (سده ی ۱۵)..... ۲۵

هنین با کلگی دو شاخه (اسکافیون) سده ی ۱۵..... ۲۵

• تصویر ۱۶

کفش چوبی (سده ی ۱۴)..... ۲۶

چاپین زنانه و چکمه مردانه (سده ی ۱۵)..... ۲۶

کفش کراکو همراه با کفش محافظ چکمه (سده ی ۱۴)..... ۲۶

• تصویر ۱۷

انواع دیگر پوشش دوره ی گوتیک..... ۲۷

• تصویر ۱۸

دختری با ظاهر گوتیک..... ۲۹

• تصویر ۱۹

زن و مردی با پوشش گوتیک.....۳۰

• تصویر ۲۰

ثدا بار۱- از مشاهیر گوتیک.....۳۱

• تصویر ۲۱

ویونا للگمز - عکاسی بلژیکی در پوشش گوتیک.....۳۲

• تصویر ۲۲

مدل گوتیک - بانوآمارانت.....۳۲

ضمائم:

برودری دوزی: یا دوخت پتویی که گاهی با بخیه های ریز و متوالی انجام می شود. پس از اینکه طرح مورد نظر روی پارچه کشیده شد با دندان موشی به صورت فشرده دوخته شده و گاهی پس از اتمام دوخت طرح و نقش بعضی از قسمتهای پارچه به وسیله ی قیچی نوک تیز بریده و خالی می شود. در زمانهای قدیم در ایران به شکلهای مختلف رایج بوده ولی چون در کشورهای اروپایی نظیری از این دوخت رایج می باشد، اکثر کارشناسان این دوخت را اروپایی می نامند.

خرقه: در لغت به معنای پاره کردن، دریدن و یا شکافتن است و در صنعت پوشاک به لباسی از تکه های پاره شده گفته می شود. گاه این لباس از پارچه های مختلف و رنگارنگ تهیه می شود.

باشلق: کلمه ای ترکی است از «باش» به معنی سر و «لق»، حرف نسبت، کلاه پیوسته به شل .

کرست: نوعی پوشاک است که انواع زنانه و مردانه دارد و معمولاً " بسیار سفت و محکم است. پوشیدن آن جنبه های زیبایی یا درمانی دارد و برای دردهای ستون مهره ها و سایر مفصلهای بالاتنه به کار میرود.

هدریل: پارچه ای به شکل دایره، مربع یا مستطیل بوده که مانند روسری و چانه پوش ایرانیان و رومیان بوده که ضمن پوشاندن سر، به دور گردن پیچیده می شد.

فلاریته: یا آنتونیو دی پیترو آور لینیوا (متولد ۱۴۰۰ در فلورانس، وفات ۱۴۶۴ در رم)، معمار، مجسمه ساز و نویسنده. کتابی معروف در زمینه معماری دارد که نقشه یک شهر ایده آل را در دوران رنسانس شرح می دهد.

فهرست منابع:

- کتاب تاریخ لباس ، نوشته روت ترنویل کاکس، ترجمه: شیرین بزرگمهر، چاپ پنجم ۱۳۹۱، صفحات ۶۶ تا ۹۸.
- کتاب تاریخ هنر، تألیف و ترجمه: فرهاد گشایش ، چاپ سیزدهم ۱۳۹۰، صفحات ۷۵ تا ۸۵.
- کتاب تاریخ هنر، نوشته ارنست گمبریج، ترجمه علی رامین، نشر نی، چاپ پنجم، بخش هنر گوتیک.
- خلاصه تاریخ هنر، پرویز مرزبان، چاپ هفتم، نشر علمی فرهنگی، بخش هنر قرون وسطی.
- [Gothic fashion] ویکیپدیای انگلیسی، دانشنامه آزاد.
- [Goth subculture] ویکیپدیای انگلیسی، دانشنامه آزاد .
- [New Gothic Art] ویکیپدیای انگلیسی، دانشنامه آزاد .
- [www.loghatnameh.org]